

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2022)0082

A helyreállítási stratégiát támogató igazságos és egyszerű adózás

Az Európai Parlament 2022. március 10-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a helyreállítási stratégiát támogató méltányos és egyszerű adózásról (a Bizottság júliusi cselekvési tervének és annak héával, a vállalkozások adózásával és az egyéni adózással kapcsolatos 25 kezdeményezésének EP általi nyomon követése) (2020/2254(INL))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 225. cikkére,
- tekintettel a helyreállítási tervet támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló cselekvési tervről szóló, 2020. július 15-i bizottsági közleményre (COM(2020)0312),
- tekintettel az EU-ban és azon kívül megvalósítandó jó adóügyi kormányzásról szóló, 2020. július 15-i bizottsági közleményre (COM(2020)0313),
- tekintettel az „Egy, a héára vonatkozó cselekvési tervről – Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek” című, 2016. április 7-i bizottsági közleményre (COM(2016)0148),
- tekintettel az „Egy évvel a Covid19-járvány kitörése után: a fiskális politikai válasz” című, 2021. március 3-i bizottsági közleményre (COM(2021)0105),
- tekintettel a Bizottság elfogadásra váró javaslataira, különösen a közös társaságadó-alapról és a közös összevont társaságiadó-alapról szóló javaslatokra¹, és a digitális gazdaság adóztatásáról szóló intézkedéscsomagra², valamint az Európai Parlament e javaslatokról alkotott álláspontjaira,

¹ Javaslat a közös társaságiadó-alapról szóló tanácsi irányelvre, 2016. október 25. (COM(2016)0685) és javaslat a közös összevont társaságiadó-alapról (KÖTA) szóló tanácsi irányelvre, 2016. október 25. (COM(2016)0683).

² Az intézkedéscsomag magában foglalja az „Elérkezett az idő a digitális gazdaságra vonatkozó modern, méltányos és hatékony adóztatási keret létrehozására” című, 2018. március 21-i bizottsági közleményt (COM(2018)0146), a jelentős digitális jelenlétre kivetendő társasági adóra vonatkozó szabályok megállapításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2018. március 21-i javaslatot (COM(2018)0147), az egyes digitális szolgáltatások nyújtásából származó bevételek után fizetendő digitális szolgáltatási adó

- tekintettel az „Úton a hatékonyabb és demokratikusabb uniós adópolitikai döntéshozatal felé” című, 2019. január 15-i bizottsági közleményre (COM(2019)0008),
- tekintettel az „Európa digitális jövőjének megtervezése” című, 2020. február 19-i bizottsági közleményre (COM(2020)0067),
- tekintettel az OECD/G20-ak adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó átfogó keretrendszerének 2015. októberi átfogó cselekvési tervére,
- tekintettel az OECD/G20-ak átfogó keretrendszere „A digitalizációból eredő adóügyi kihívások” című, 2018-ban elfogadott időközi jelentésére, valamint a gazdaság digitalizációjával járó adóügyi kihívások konszenzusos megoldásának kidolgozására irányuló, 2019 májusában elfogadott munkaprogramjára,
- tekintettel az első pillérre és a második pillérre vonatkozó tervekről szóló, az OECD/G20-ak átfogó keretrendszere által 2020. október 14-én elfogadott jelentésekre, valamint az OECD által elvégzett gazdasági elemzés és hatásvizsgálat eredményeire,
- tekintettel „A 21. század társasági adózása” című, 2021. május 18-i bizottsági közleményre (COM(2021)0251),
- tekintettel az adózásról szóló 2021. évi éves jelentésre – Az uniós tagállamok adópolitikájának felülvizsgálata (DG TAXUD, 2021. május 18.),
- tekintettel a Nemzetközi Valutaalap „Taxing Multinationals in Europe” (Multinacionális vállalatok adóztatása Európában) című jelentésére (European and Fiscal Affairs Departments, 2021, No. 21/12),
- tekintettel a G7, a G8 és a G20 csoport nemzetközi adózási kérdésekben tartott csúcstalálkozóinak eredményeire,
- tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a társaságiadó-politikák Európai Unión belüli átláthatóvá tételéről, összehangolásáról és közelítéséről szóló, 2015. december 16-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a TAXE különbizottsághoz kapcsolódó állásfoglalásaira, az adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2015. november 25-i (TAX 1)², az adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2016. július 6-i (TAX 2)³, valamint a pénzügyi büncselekményekről, az adókijátszásról és az adókikerülésről szóló, 2019. március 26-i állásfoglalásra (TAX 3)⁴,

közös rendszeréről szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2018. március 21-i javaslatot (COM(2018)0148) és a jelentős digitális jelenlétre kivetendő társasági adóról szóló, 2018. március 21-i bizottsági ajánlást (C(2018)1650).

¹ HL C 399., 2017.11.24., 74. o.

² HL C 366., 2017.10.27., 51. o.

³ HL C 101., 2018.3.16., 79. o.

⁴ HL C 108., 2021.3.26., 8. o.

- tekintettel a pénzmosással, az adókikerüléssel és az adókijátszással kapcsolatos vizsgálatot követő ajánlásról szóló, 2017. december 13-i állásfoglalására (PANA)¹,
 - tekintettel „Az adóügyi információk cseréjére vonatkozó uniós követelmények végrehajtása: eredmények, tanulságok és leküzdendő akadályok” című jelentésére (2020/2046(INI)),
 - tekintettel a káros adózási gyakorlatokkal kapcsolatos uniós politika reformjáról (beleértve a magatartási kódexszel foglalkozó csoport reformját) szóló jelentésére (2020/2258(INI)),
 - tekintettel eljárási szabályzata 47. és 54. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A9-0024/2022),
- A. mivel a Covid19-válság gazdaságra gyakorolt példátlan hatása és nagyságrendje az adóbevételek csökkenéséhez, valamint az adósságok és a költségvetési kiadások növekedéséhez vezetett a társadalom és a gazdaság védelme érdekében, és jelenleg az államadósság ugrásszerű növekedését eredményezi; mivel az adókikerülés, az adócsalás és az adókijátság veszélyezteti a kormányzati bevételeket, valamint az államháztartás és az adórendszerek fenntarthatóságát és az adózás méltányosságát; mivel rendkívül fontos az adókikerülés és az adókijátság elleni küzdelem, ezzel egyidejűleg az adókat olyan szinten kell tartani, amely támogatja a gazdaság fenntartható növekedését, valamint az Unió gazdasági és társadalmi helyreállítását és az olyan hosszabb távú kihívásokat, mint a népesség elöregedése, az ökológiai és éghajlatvédelmi átállás és a gazdaság digitalizálása, ugyanakkor nem ássa alá a megfelelő adóbevételeket;
- B. mivel az adóterhelés a vagyonról a jövedelemre, a tőkéről a munkajövedelmekre és a fogyasztásra, a multinacionális vállalatokról a kis- és középvállalkozásokra (kkv-kra) és a pénzügyi szektorról a reálgazdaságra tolódott, és ennek során adóterhek a mobilabb adófizetőkről a kevésbé mobil adófizetőkre helyeződtek át;
- C. mivel a gyors helyreállítás reformokon és beruházásokon keresztül adott határozott gazdaság- és fiskális politikai választ tesz szükségessé többek között az alábbiak révén: i. ténylegesen egyenlő versenyfeltételek biztosítása az adófizetők és a vállalkozások számára, csökkentve vagy megszüntetve azokat az adóelőnyöket, amelyek méltánytalanul hátrányos helyzetbe hozzák a kkv-kat, többek között mérsékelve a bürokráciát a verseny, a belföldi és az egységes piacon belüli kereskedelem előmozdítása érdekében, amit egyszerű, igazságos, digitális és kiszámíthatóbb adózási környezet támogat; ii. az adóbevételek biztosítása a tagállamok számára a helyreállítás, a karbonsemleges gazdaság finanszírozása és a GDP-arányos adósság csökkentése érdekében, valamint iii. a vállalkozások és a polgárok méltányos adóztatásának biztosítása, az átláthatóság, a társadalmon belüli bizalom és a tisztességes verseny elfogadott normákon, valamint összehangolt és digitalizált jelentéstételi rendszereken alapuló erősítése;
- D. mivel a Bizottságnak a helyreállítási stratégiát támogató méltányos és egyszerű adózásra vonatkozó cselekvési terve (a továbbiakban: a cselekvési terv) egy szélesebb körű uniós adóstratégia részét képezi a hozzáadottérték-adó (héta), valamint a

¹ HL C 369., 2018.10.11., 132. o.

vállalkozások és a magánszemélyek adózása területén; mivel a cselekvési terv kettős megközelítést határoz meg, amely az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelmet ötvözi az adófizetőket, különösen a polgárokat és kkv-kat érintő szükségtelen akadályok és adminisztratív terhek megszüntetésére irányuló egyszerűsítő lépésekkel;

- E. mivel az Unióban a kkv-k a vállalkozások 99%-át teszik ki, és minden hátról két magánszektorbeli munkahelyet ők hoznak létre, ugyanakkor az adószabályoknak való megfelelés költsége az adóterhük 30%-át teszi ki, míg a nagyvállalatok esetében csak 2%-ot;
- F. mivel fokozni kell a tagállamok adóhatóságai közötti kölcsönös bizalmat és együttműködést és a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjét a nemzeti jelentéstételi rendszerekkel kapcsolatban;
- G. mivel az Európai Számvevőszék adóügyi információk Unión belüli cseréjéről szóló, 2021. évi különjelentése¹ megállapította, hogy a tagállamok között megosztott információk nem aktuálisak, pontatlanok és nem kimerítőek;
- H. mivel a társasági adóra vonatkozó jelenlegi nemzetközi szabályok a gazdaság digitalizációjának és globalizációjának összefüggésében már nem megfelelőek; mivel a digitalizáció fejlődése és az immateriális javak szerepének erősödése és az értékláncon belüli növekedésük lehetőségeket és kihívásokat teremt a gazdasági műveletek és az adóztatandó tényállások nyomán követhetősége szempontjából, többek között lehetővé teszi az adókikerülési gyakorlatokat, különösen a határokon átnyúló vagy az Unió területén kívül folytatott műveletek esetén;
- I. mivel a társasági adózás tekintetében annak az elvnek kell irányadónak lennie, hogy a nyereséget a keletkezése helyén kell adóztatni, a társaságiadó-rendszer Unió-szerte harmonizáltabb és összehangoltabb megközelítése még inkább lehetővé teszi az egységes piac működését torzító és gyakran az erőforrások helytelen elosztásához vezető káros adózási gyakorlatok által okozott tisztességtelen verseny felszámolását;
- J. mivel a társasági adózás területén az uniós és a tagállami adóhatóságok között folytatott jobb együttműködés és nagyobb átláthatóság javíthatja az adók beszedését és az adózási fegyelmet, és ez szükséges is az egységes piacon belüli tisztességes verseny megerősítése érdekében, ami hatékonyabbá teszi az adóhatóságok munkáját; mivel a technológiának és a digitalizációnak a rendelkezésre álló adatok hatékonyabb felhasználására összpontosító alkalmazása elősegítheti az adóhatóságok hatékonyságát és átláthatóságát, csökkentheti a megfelelés költségeit, és növelheti a közvélemény bizalmát; mivel a digitalizáció terén elért előrelépés mind az adófizetők, mind az adóhatóságok számára alternatívákat nyit azzal kapcsolatban, hogy miként lehet rendszerszinten fellépni bizonyos adócsalási gyakorlatokkal szemben, és előmozdíthatja a mobil adóalapok adóztatását is;

Általános megfontolások a Bizottság helyreállítási stratégiát támogató igazságos és egyszerű adózásra irányuló cselekvési tervével kapcsolatban

¹ Az Európai Számvevőszék 03/2021. sz., 2021. január 26-i különjelentése, Adóügyi információk cseréje az Unióban: biztos alapok, bizonytalan végrehajtás.

1. üdvözli a cselekvési tervet, és támogatja annak alapos végrehajtását; megállapítja, hogy a 25 intézkedés többsége a héával kapcsolatos, ami a héa területén jelentkező jelentős bevételkiesés és a vállalkozások, különösen a kkv-k támogatásának szükségessége miatt indokoltnak tekinthető; úgy véli azonban, hogy a konkrét jogalkotási javaslatok kiegészítése érdekében hatásvizsgálatot kell végezni az adófizetőkre és a vállalkozásokra gyakorolt lehetséges hatások jobb megértése érdekében; üdvözli a héakulcsokkal kapcsolatban a Tanácsban nemrégiben megszületett megállapodást, továbbra is aggasztónak tartja azonban, hogy a végleges héarendszer nem kapott támogatást a Tanácsban; felhívja a Bizottságot, hogy tekintse át a cselekvési tervet az Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD)/G20-ak szintjén bekövetkezett nemzetközi fejlemények és a Covid19-világjárvány fényében;
2. rendkívül fontosnak tartja a Bizottság azon döntését, hogy kezdeményezéseket indít az adóhatóságok közötti együttműködés erősítése és a belső piacon alkalmazott eljárási szabályok nagyobb fokú harmonizációja céljából; üdvözli a Bizottságnak az együttműködésen alapuló megfelelésre irányuló uniós programmal kapcsolatos kezdeményezését, amely módot kínál az adóhatóságok és a vállalkozások közötti szorosabb együttműködés ösztönzésére, és javasolja egyértelmű jogosultsági és működési szabályok meghatározását, valamint a program héával kapcsolatos kérdésekre való lehetséges kiterjesztését; üdvözli és várja a Bizottság jogalkotási kezdeményezését egy olyan közös, szabványosított, az egész Unióra kiterjedő forrásadó-mentességi rendszer bevezetésére, amelyhez az adóhatóságok közötti információcserét és együttműködést szolgáló mechanizmus kapcsolódik; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy a közelmúltban napvilágra került Cum-Ex-botrányra és az OECD/G20-ak globális adóügyi megállapodására reagálva értékelje a minimális tényleges forrásadó-kulcs lehetséges előnyeit; ezzel kapcsolatban felhívja a Bizottságot, hogy indítsa újra a 2003/49/EK tanácsi irányelv¹ (kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv) leállított felülvizsgálatát;
3. üdvözli a Bizottságnak a héaelőírások ügyletalapú „valós idejű” jelentéstétel és e-számlázás alkalmazásával történő korszerűsítésére, egyszerűsítésére és harmonizálására irányuló javaslatát; megállapítja, hogy ennek a jelentéstételnek adózóbarátnak kell lennie, ugyanakkor lehetővé kell tennie az adóhatóságok számára, hogy valós időben áttekintést kapjanak a különböző ügyletekről, megkönnyítve a csalás és a kockázatos gazdasági szereplők megelőzését és felderítését; úgy véli, hogy a jelentéstételi követelményeket és az adónyomtatványokat közelíteni kell egymáshoz a tagállamokban; úgy véli, hogy a tranzakció-hálózatok elemzésére szolgáló adatbányászati eszköz (TNA) kézenfekvő lehetőséget kínál az adócsalás visszaszorítására, és támogatja az eszköz továbbfejlesztését és a bevált gyakorlatok tagállamok közötti megosztását;
4. emlékeztet arra, hogy minden adóintézkedésnek – függetlenül attól, hogy ideiglenes-e vagy sem – el kell kerülnie a beruházási döntések torzítását, és eszközként kell szolgálnia az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (3) bekezdésében foglalt uniós célok, többek között az európai vállalkozások versenyképességének megvalósításához; hangsúlyozza, hogy a jelentéstételi követelmények nem vezethetnek a gazdasági szereplőket, különösen a kkv-kat terhelő adminisztratív költségek

¹ A Tanács 2003/49/EK irányelve (2003. június 3.) a különböző tagállambeli társult vállalkozások közötti kamat- és jogdíjfizetések közös adózási rendszeréről (HL L 157., 2003.6.26., 49. o.).

aránytalan növekedéséhez; rámutat arra, hogy az elmaradt adóbevételek problémájának eredményes kezeléséhez jobb minőségű és lehetőség szerint nagyobb mennyiségű adatra lehet szükség; ragaszkodik ahhoz az elvhez, hogy az adóhatóságok által az adózóktól gyűjtött adatokat – az adózók jogainak megfelelően – csak egyszer, a lehető legszigorúbb biztonság mellett és az adatvédelmi jogszabályok maximális tiszteletben tartásával lehet a tagállamok rendelkezésére bocsátani; rámutat az adatok és a digitális eszközök által a bürokrácia visszaszorítása és az adózók különböző kötelezettségeinek egyszerűsítése tekintetében kínált lehetőségekre, különösen a héabevallások és az összesített nyilatkozatok területén, és megállapítja, hogy az adatfelhasználás hatékonyságának maximalizálása érdekében célszerű mesterséges intelligenciát és különböző szoftvereket alkalmazni; szükségesnek tartja a tagállamok közötti közgazgatási együttműködés fokozására irányuló erőfeszítéseket az adócsalás és az adókikerülés visszaszorítása érdekében; úgy véli, hogy a rendszer hatékonyságának növelése érdekében a kicserélt adatok mennyiségének növelése mellett szükség van azok minőségének javítására is;

5. hangsúlyozza, hogy a tagállamok adószabályainak sokfélesége nagy terheket jelentő kihívás, különösen az egységes piacon működő vagy a kereskedést megkezdeni kívánó kkv-k és induló vállalkozások számára, amelyeknek akár 27 különböző adórendszerrel kell megbirkózniuk; véleménye szerint kellő figyelmet kell fordítani a kkv-k által viselt magasabb megfelelési költségekre; hangsúlyozza, hogy a kkv-kat nem szabad tovább büntetni a különböző nemzeti rendszerekben folytatott működéssel együtt járó pénzügyi terhekkel, és az egységes piac előnyeit könnyen hozzáférhetővé kell tenni számukra;
6. kiemeli, hogy a fenntartható helyreállítási stratégiának figyelembe kell vennie a jelenlegi alacsony kamatlábak fenntarthatóságát és az Unió-szerte növekvő inflációt; úgy véli, hogy az adóterhet nem helyénvaló áthelyezni a tőkenyereségről a munkára, ahogyan az jelenleg történik; e tekintetben úgy véli, hogy nagyobb figyelmet kell fordítani az utazó munkavállalók nagy számára;
7. megismétli a Next Generation EU pénzeszközeinek fontosságát az Unió gazdasági fellendülése szempontjából, és kiemeli annak lehetőségét, hogy a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközt költségvetési reformok, valamint igazságosabb, fenntarthatóbb és jobban digitalizált adórendszert eredményező beruházások megvalósítására használják fel; emlékeztet arra, hogy a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó, 269 millió EUR költségvetéssel rendelkező Fiscalis program célja az adócsalás elleni fellépés, valamint az uniós és tagállami költségvetési bevételek beszedésének támogatása a nemzeti adóhatóságok számára az adócsalás, az adókijátszás és az agresszív adótervezés elleni küzdelem terén folytatott együttműködés megerősítése terén biztosított segítségnyújtás révén;
8. tudomásul veszi, hogy a magánszemélyek által elkövetett nemzetközi adókijátszás miatt kieső bevétel becsült összege 2016-ban 46 milliárd EUR volt; rámutat az egyéges piac káros adóversenyt jelentő káros adózási gyakorlatok miatti jelenlegi torzulásaira; megjegyzi, hogy a cselekvési terv mellett a Bizottság közzétette az EU-ban és azon kívül megvalósítandó jó adóügyi kormányzásról szóló közleményt is, amely a társasági adózásra vonatkozó uniós magatartási kódex reformjának szükségességére és a nem együttműködő országok és területek uniós jegyzékében rögzített kritériumokra összpontosít; sajnálatosnak tartja a két ügyben a Tanácsban kialakult patthelyzetet; tudomásul veszi az ECOFIN 2021. december 8-i ülésének kimenetelét; e tekintetben sajnálatosnak tartja, hogy a tagállamok pénzügyminiszterei nem tudtak megállapodni a

társasági adózásra vonatkozó 1997-es uniós magatartási kódex reformjáról, és emlékeztet a káros adózási gyakorlatokkal kapcsolatos uniós politika reformjáról (beleértve a magatartási kódexszel foglalkozó csoport reformját) szóló, 2021. október 7-i európai parlamenti állásfoglalásra; megismétli, hogy támogatja a Bizottság azon szándékát, hogy a magatartási kódexszel foglalkozó csoport hatókörét kiterjeszti a nemzeti társaságiadó-rendszerek további típusaira és általános szempontjaira is, és ösztönzi a Bizottságot a koordinációs mechanizmusok, például a magatartási kódexszel foglalkozó csoporton belüli szakértői értékelési eljárások továbbfejlesztésére; javasolja a kedvezményes személyi jövedelemadó-rendszerek hatókörbe való beemelését annak érdekében, hogy az a különleges állampolgársági rendszerek vagy a rendkívül mobilis vagyonos személyek és digitális nomádok vonzására irányuló – az egységes piacon esetlegesen jelentős torzulásokat eredményező – intézkedésekre is kiterjedjen; felkéri a Bizottságot, hogy a 2022-ben esedékes adóügyi szimpózium keretében elemezze az egységes piacon tapasztalható torzulásokat, és tegyen javaslatot arányos korrekciós intézkedésekre;

A változások mozgatórugói

9. úgy véli, hogy az Unión belüli teljes adóbevétel-kiesés jobb becslése és az adóbevétel-kiesés szisztematikus okának részletes elemzése elengedhetetlen az adóbevétel-kiesést ténylegesen csökkentő hatékony javaslatok kidolgozásához; kiemeli, hogy a vállalatok, a magánszemélyek és az adóhatóságok által szolgáltatott adatok jobb elérhetősége jelentősen hozzájárulhat a jobb becslésekhez; kiemeli az OECD társasági adóra vonatkozó statisztikai adatbázisának és a tagállamok ahhoz való hozzájárulásának fontosságát; sajnálja továbbá, hogy a Tanács nem osztotta meg az Európai Parlamenttel a szükséges információkat a DAC végrehajtási jelentése keretében; megjegyzi, hogy a „körhintacsáláshoz” hasonló héacsalások közvetlen hatással vannak a héalapú saját forrásokra, ebből következően pedig az EU bevételeinek összetételére¹; hangsúlyozza, hogy a héacsalások típusai sokrétűek, és adott esetben változnak, hogy alkalmazkodjanak az új jogi kerethez, például a javasolt „végleges rendszerhez”; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen összehangolt erőfeszítést annak érdekében, hogy a tagállamok közös rendszert hozzanak létre a körhintacsalások formájában elkövetett héacsalásokkal kapcsolatos statisztikák gyűjtésére; rámutat, hogy ez a rendszer az egyes tagállamokban már alkalmazott gyakorlatokra épülhetne; tudomásul veszi az Európai Adóügyi Megfigyelőközpont létrehozását, és felhívja a Bizottságot, hogy készítsen független értékelést az eddig elvégzett munkáról abban a tekintetben, hogy miként lehet továbblépni ezzel az – Európai Parlament által az uniós költségvetés egyik kísérleti projektjére építve kezdeményezett – előkészítő intézkedéssel kapcsolatban;
10. emlékeztet arra, hogy az adózók és az adóigazgatások közötti kölcsönös bizalom megteremtésének fő alapelve az adózás egyértelmű jogokon és kötelességeken alapuló átláthatósága, méltányossága és kiszámíthatósága; ezzel összefüggésben támogatja az adózók jogairól szóló charta hivatalos formába öntését, a magánszemélyek adóügyi illetőségére vonatkozó szabályok nagyobb következetességét, valamint az információcsere fokozását; úgy véli, hogy meg kell fontolni a hatályos európai vitarendezési mechanizmus továbbfejlesztését és hiányosságainak feltárását; véleménye szerint a jogviták eredményét nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni egy olyan

¹ A BUDG bizottság tájékoztatója – Az EU saját forrásai (2020), megjelent: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/647459/IPOL_BRI\(2020\)647459_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2020/647459/IPOL_BRI(2020)647459_EN.pdf)

összefoglaló formájában, amely – más lényeges, de üzleti szempontból nem érzékeny információk mellett – nyilvánosságra hozza az eljárás eredményeként az adóalany által fizetett tényleges adókulcsot is.

11. megjegyzi, hogy az új munkavégzési megoldások, például a távmunka, egyszerre jelentenek kihívásokat és lehetőségeket a munkavállalók és a munkáltatók számára; hangsúlyozza, hogy sürgősen szükség van a magánszemélyek adóügyi illetősége fogalmának pontosabb meghatározására, tekintettel a Covid19-világjárvány következtében gyorsan kialakult új munkavégzési megoldásokra; hangsúlyozza, hogy a tagállamok továbbra is különböző kritériumokat alkalmaznak az adóügyi illetőség meghatározására, ami a kettős adóztatás vagy az adóztatás kettős elmaradásának kockázatát hordozza magában; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a cselekvési tervben a Bizottság bejelentette, hogy 2022/2023 folyamán jogalkotási javaslatot nyújt be annak tisztázására, hogy az Unióban határokon átnyúló tevékenységet folytató adózónak hol van az adóügyi illetősége; várakozással tekint e bizottsági javaslat elé, amely az egységes piacon belüli adóügyi illetőség következetesebb meghatározását célozza;
12. várakozással tekint a Bizottság azon javaslata elé, amely kiterjeszti az automatikus információcserét a kriptoeszközökre (DAC8); e tekintetben emlékeztet az Európai Parlament által elfogadott és a közigazgatási együttműködési irányelv végrehajtásáról szóló jelentésben említett ajánlásokra; úgy véli, hogy az adórendszer kiszámíthatóságát erősítené, ha a tagállamok közös értelmezésre jutnának az egységes piacot nem torzító adópolitikákkal, adókedvezményekkel és gyakorlatokkal kapcsolatban; felhívja a Bizottságot, hogy készítsen elemzést azokról az iránymutatásokról vagy egyéb intézkedésekről, amelyek elősegíthetik e cél elérését;
13. üdvözli a Bizottság által a kettős héaadóztatással kapcsolatos jogviták megelőzése és rendezése terén hozott intézkedéseket;
14. megállapítja, hogy az uniós döntéshozatali folyamat nem mozdítja elő a változást, mivel az adópolitika nemzeti előjog, és egyhangú döntéshozatalt igényel; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 116. cikke kimondja, hogy a belső piaci verseny tagállamok által okozott torzulását ki kell küszöbölni; sajnálatosnak tartja, hogy a jelenlegi helyzet egyes esetekben az adójogi szabályozás egyenetlen vagy következtelen alkalmazásához vezet, és késedelmeket okoz az adózási gyakorlatok vagy normák uniós szintű harmonizálása terén; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gondoskodjanak összehangoltabb és következetesebb adózási szabályokról és azok végrehajtásáról, védjék az egységes piac működését, és biztosítsák a „nyereség keletkezésének helyén történő adóztatás” elvének érvényesülését; sajnálja, hogy a Tanácsban blokkolnak olyan javaslatokat, mint a KÖTA, a kamat- és jogdíjfizetésekről szóló irányelv felülvizsgálata és a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódex reformja;
15. e tekintetben emlékeztet a Bizottság „Hatékonyabb és demokratikusabb döntéshozatal az uniós adópolitikában” című közleményére; megállapítja, hogy az EUMSZ 116. cikkét – annak ellenére, hogy a cselekvési terv ezt javasolta – még nem alkalmazták adóügyi kérdésekben, és ez a cikk lehetővé tenné a Tanácson belüli döntéshozatal hatékonyabbá tételét; felhívja a Bizottságot, az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy az Európa jövőjéről szóló konferencia keretében az Unió pénzügyi érdekei védelmének összefüggésében vizsgálják mélyrehatóbban az adópolitikai döntéshozatal folyamatát;

16. hangsúlyozza a tagállamok közötti gyors információcsere fontosságát az adócsalás elleni küzdelem érdekében; üdvözli a bizottsági cselekvési terv Eurofisc 2.0-ra irányuló javaslatát az Eurofisc továbbfejlesztése érdekében; határozottan támogatja a Bizottság javaslatát, hogy kiterjeszti azt a közvetlen adózásra; támogatja, hogy az Eurofisc uniós adóinformációs központtá váljon a héa területén kívül is; emlékeztet arra, hogy hatékonyságának biztosítása érdekében meg kell erősíteni az Eurofisc-et mint a csalás elleni szakértők uniós hálózatát, továbbá elegendő erőforrást kell biztosítani számára a közös kockázatelemzések elvégzése, a vizsgálatok koordinálása, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatallal (OLAF), az Europollal és az Európai Ügyészséggel – különösen a héacsalások kivizsgálása céljából – folytatott együttműködés érdekében;
17. várakozással tekint a 2011/64/EU tanácsi irányelvnek¹ a méltányos és egyszerű adózásra vonatkozó bizottsági csomagban bejelentett felülvizsgálata elé; megállapítja, hogy a tagállamok közötti nagy árkülönbségek ösztönzik a határokon átnyúló vásárlást; rámutat továbbá arra, hogy új termékek, például e-cigarettek, hevítéses dohánytermékek és új dohánytermékek jelentek meg; várakozással tekint az adómértékekre vonatkozó és az egészségügyi célkitűzésekhez való hozzájárulás javítását célzó ambiciózus felülvizsgálat elé;

Kihívások az uniós héapolitika terén

18. megállapítja, hogy a jelenlegi uniós héarendszer továbbra is túlságosan összetett, különösen a kkv-k számára, és ki van téve a csalásnak, miközben magas megfelelési költségeket ró a gazdasági szereplőkre²; tudomásul veszi, hogy a tagállamok elfogadják az adócsalás leküzdésére irányuló különböző intézkedéseket; emlékeztet arra, hogy sürgősen foglalkozni kell a héarendszer korszerűsítésével és egy, az egész Uniót átfogó, koherensebb héarendszer irányába történő elmozdulással³;
19. hangsúlyozza, hogy a Covid19 utáni gazdaságban az Uniónak és a tagállamoknak sürgős prioritásként kell kezelniük a héabevétel-kiesés és az adócsalás leküzdését; aggodalmát fejezi ki a 2018-ban mintegy 140 milliárd EUR-ra becsült héabevétel-kiesés miatt, amelyből 50 milliárd EUR a határokon átnyúló adókijátszáshoz és adócsaláshoz kapcsolódik; aggodalommal állapítja meg, hogy a Bizottság értékelése szerint a Covid19 miatt a héabevétel-kiesés több mint 160 milliárd EUR-ra emelkedhet; megjegyzi, hogy a héabevétel-kiesés összetettsége több olyan intézkedést tesz szükségessé, amelyek a hiány kiváltó okainak egy-egy speciális eleméhez igazodnak;
20. hangsúlyozza, hogy a jelenlegi héarendszer továbbra is széttagolt, ami jelentős adminisztratív terhet ró a vállalkozásokra, különösen a határokon átnyúló vállalkozásokra és a kkv-kra, ami árt az egységes piacon való tevékenység előnyeinek,

¹ A Tanács 2011/64/EU irányelve (2011. június 21.) a dohánygyártmányokra alkalmazott jövedéki adó szerkezetéről és adókulcsáról (HL L 176., 2011.7.5., 24. o.).

² Az EPRS európai hozzáadott értékre vonatkozó értékelése (2021. szeptember) szerint a héabevétel-kiesés, beleértve a határokon átnyúló héacsalást is, 2020-ban mintegy 120 milliárd euróra becsülhető (42. oldal).

³ Az EPRS európai hozzáadott értékre vonatkozó értékelése (2021. szeptember) szerint a tagállamok közötti kiterjesztett együttműködés és az egyablakos ügyintézés teljes körű végrehajtásának becsült hozzáadott értéke becslések szerint 29 milliárd EUR-val csökkentheti a héabevétel-kiesést és 10 milliárd EUR-val a vállalkozások megfelelési költségeit (39. oldal).

és az esetleges bevételkiesések miatt költségeket ró a tagállamokra is; megállapítja, hogy a Bizottságnak az új javaslatok esetében figyelembe kell vennie a kkv-k sajátos igényeit, és adott esetben küszöbértéken alapuló követelmények bevezetésével egyenlő versenyfeltételeket kell teremtenie;

21. üdvözli az uniós egyablakos ügyintézési rendszer létrehozását, amely az adózási fegyelem egyszerűsítésére irányul, különösen az egységes piacon tapasztalható bizonytalanságának csökkentése és a határokon átnyúló műveletek költségeinek csökkentése révén, lehetővé téve a határokon átnyúló gazdasági szereplők számára, hogy könnyebben teljesítsék az Unión belüli e-kereskedelmi értékesítésekre vonatkozó héakötelezettségeiket; felkéri a Bizottságot, hogy mérje fel, hogyan lehet az egyablakos ügyintézési rendszert a szolgáltatások szélesebb körére, különösen az árukat érintő valamennyi B2C-ügyletre és a saját készletek átvitelére vonatkozóan, lehetővé téve a vállalatok számára, hogy csak egy országban jegyeztessék be magukat a héanyilvántartásba; üdvözli az egységes héanyilvántartásra irányuló javaslatot;
22. tudomásul veszi a pénzügyi szolgáltatásokra és biztosításokra vonatkozó jelenlegi héamentesség felülvizsgálatára irányuló bizottsági javaslatot, különösen az Egyesült Királyság Unióból való kilépését és az e területre vonatkozó nemzeti szabályok felülvizsgálatát követően; hangsúlyozza, hogy ennek a felülvizsgálatnak biztosítania kell, hogy a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó héaszabályok megfeleljenek a jelenlegi digitális gazdaságnak, beleértve a pénzügyi technológiát is, és hogy az uniós vállalatok számára fenntartsák az egyenlő nemzetközi versenyfeltételeket;
23. megállapítja, hogy a Bizottság által a cselekvési tervben leírt „jól megtervezett adórendszer fontos szerepet játszik a zöld átállás támogatásában”, és elősegítheti az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérését; ezzel összefüggésben várakozással tekint a személyszállításra vonatkozó mentességekkel összefüggésben a héakulcsok felülvizsgálatára irányuló, a Bizottság méltányos és egyszerű adózásra vonatkozó csomagjában bejelentett javaslat elé; hangsúlyozza az adószervezet kiegyensúlyozásának szükségességét a munkát terhelő adók munkavállalókra gyakorolt hatásának fokozatos minimalizálása és egy igazságosabb adórendszer kidolgozása érdekében;
24. aggodalommal veszi tudomásul, hogy egyes tagállamok nem nyújtanak általános héamentességet a természetben nyújtott adományok esetében, ami arra kényszeríti a vállalkozásokat, hogy inkább megsemmisítsék a fogyasztási cikkeket, különösen a visszárukat, annak ellenére, hogy a 2006/112/EK tanácsi irányelv¹ lehetőséget ad ilyen mentességre; felhívja a Bizottságot, hogy a tanácsi irányelvre irányuló javaslat (COM(2018)0020), különösen annak 98. cikke (2) bekezdése) tagállamok általi elfogadásáig adjon iránymutatást a tagállamok számára, amelyben tisztázza, hogy a természetben nyújtott adományok héamentessége összeegyeztethető a héára vonatkozó hatályos uniós jogszabályokkal;
25. felhívja a Bizottságot, hogy elemezze és vizsgálja meg a technológiák, például a mesterséges intelligencia és a különböző szoftverek használatának lehetőségét oly módon, hogy azokat valós idejű vagy közel valós idejű héabevallásra alkalmazza B2B-ügyletekben, figyelmet fordítva ugyanakkor az adatvédelemre és a titoktartásra;

¹ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

megállapítja, hogy a legjobb eredmény akkor érhető el, ha az adatelemzési eszközöket bevezetik és alkalmazzák az Unió egységes piacán, vagy az ilyen jelentéstételre vonatkozó előírásokat az egész Unióban egyidejűleg megállapítják meg;

26. üdvözli, hogy az Európai Ügyészség 2021 júniusában megkezdte működését;
27. üdvözli a TNA eszközt, és támogatja a megerősített együttműködés kialakítását az Eurofisc-tagok között a körhinta-csalások gyors felderítése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a TNA hatékonyabb felhasználása érdekében, és összpontosítson a szolgáltatott adatok minőségére, mivel az kulcsfontosságú a héacsalás elleni küzdelemben; e tekintetben felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül, hogy a tagállamok miként alkalmazzák a TNA eszközt, és nyújtson segítséget számukra a bevált gyakorlatokra vonatkozó iránymutatás bevezetése terén; véleménye szerint az adófizetők megfelelési költségeinek csökkentése érdekében az adózóknak az adóhatóságok automatizált digitalizált rendszerén keresztül kell szolgáltatniuk a benyújtandó adatokat¹ (például a mellékletben említett e-számlázási rendszer révén);

A nemzetközi és az uniós adórendszer folyamatban lévő reformjai

28. tudomásul veszi a társaságiadó-kikerülés miatti bevételkiesés becsült összegének² az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések bevezetését megelőzően a Bizottság által becsült 50–70 milliárd EUR összegről évi 35 milliárd EUR-ra való csökkenését, valamint a korrelációt e javulás és a Bizottság adókikerüléssel kapcsolatos jogalkotási erőfeszítései között; tudomásul veszi az adókikerülés elleni 2019. évi irányelv végrehajtását, és szorgalmazza, hogy a Bizottság készítsen értékelő jelentést az irányelv hatásáról és végrehajtásáról; hangsúlyozza, hogy azok a helyzetek, amikor egyes cégek továbbra is képesek csökkenteni adófizetési kötelezettségeiket az adókikerülésen és agresszív adótervezésen keresztül, aláássák a tisztességes versenyt az egységes piacon, és gyakran károsítják a kkv-k versenyképességét; emlékeztet arra, hogy a társaságiadó-kikerülés miatti adórés a 190 milliárd EUR-t is elérheti³, ha figyelembe vesszük az egyedi adózási szabályokat, az adóbeszedés hiányosságait és más gyakorlatokat; hangsúlyozza továbbá, hogy az egyoldalú egyedi rendszerek, például az egyes adózókra vonatkozó alacsonyabb társaságiadó-kulcsok kockázatot jelenthetnek a stabil adóalapokra az egész Unióban;
29. kiemeli, hogy a jelenlegi globális adózási környezet elavult, és csak globális szinten lehet teljes körűen orvosolni; üdvözli az OECD/G20-ak inkluzív kerete szintjén elért

¹ A meglévő jelentéstétel megszüntetésének és a határokon átnyúló ügyletekre vonatkozó harmonizált jelentéstételi rendszer létrehozásának megfontolására irányuló javaslat könnyebbé tenné a tranzakciók összehangolását (amint azt az EPRS tanulmánya is megerősítette).

² COM(2020)0312, 5. o. Vannak más becslések, például az Európai Parlamentéi, amelyek szerint a gazdasági bűnözésből, az adókijátszásból és az adókikerülésből eredő bevételkiesés 190 milliárd EUR-ra tehető. Az OECD által az adóalap-erózióról és nyereségátcsoportosításról (BEPS) szóló jelentés (11. intézkedés) keretében végzett átfogó vizsgálat alapján az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni intézkedések elfogadását megelőzően a bevételkiesés globális szinten mintegy 100–240 milliárd USD-t tett ki, ami a globális GDP 0,35%-ának felel meg. Az Európai Bizottság becslése szerint az I. és II. adókikerülés elleni irányelv tagállamok általi elfogadása előtt ebből mintegy 50–70 milliárd EUR jutott az Unióra.

³ Ugyanott.

történelmi jelentőségű kétpilléres megállapodást az adóztatási jogok elosztásáról és a multinacionális vállalatok globális nyereségére vonatkozó, legalább 15%-os minimális tényleges adókulcs alkalmazásáról; úgy véli, hogy ez egyedülálló lehetőséget kínál a nemzetközi adózási struktúra és a gazdaság fejlődés jobb összehangolására a tisztességes piaci verseny torzulásainak további kezelése révén, amelyek tovább erősödtek a Covid19-válság során, és rávilágítottak a nagy multinacionális vállalatok adóztatásával kapcsolatos problémákra; tudomásul veszi, hogy a megállapodás valamennyi résztvevőtől megköveteli, hogy szüntesse meg a digitális szolgáltatásokra kivetett adókat és más hasonló intézkedéseket, és kötelezze magát arra, hogy a jövőben nem vezet be ilyen intézkedéseket; tudomásul veszi a kétpilléres megoldás végrehajtásának szükségességét az Unióban és azon kívül a legnagyobb és legjövödelmezőbb multinacionális vállalatokkal kapcsolatos nyereségek és adóztatási jogok országok közötti igazságosabb elosztásának biztosítása céljából; üdvözli a Bizottság 2021. december 22-i jogalkotási javaslatát az inkluzív keret mindkét pillérének végrehajtására; felhívja a Tanácsot, hogy mielőbb fogadja el ezeket a javaslatokat, hogy a megállapodás 2023-ban hatályba léphessen; üdvözli a fedőcégek igénybevételére vonatkozó bizottsági javaslatot;

30. megállapítja, hogy egyes tagállamok egyoldalú intézkedéseket hoztak, amelyek befolyásolták a nemzetközi tárgyalásokat; megjegyzi, hogy a multilaterális egyezmény minden fél számára előírja, hogy fokozatosan szüntesse meg a digitális szolgáltatási adókat és más hasonló intézkedéseket valamennyi vállalat tekintetében, és vállaljon kötelezettséget arra, hogy 2023 végéig nem vezet be ilyen intézkedéseket;

A vállalkozások adózására vonatkozó új uniós menetrend előkészítése

31. emlékeztet arra, hogy a vállalkozások adózása terén a jövőbeli uniós szakpolitikai lehetőségeknek és politikai döntéseknek az adózás méltányosságán, hatékonyságán és átláthatóságán kell alapulniuk, figyelembe véve egyúttal a tagállami adóbevételek stabilitásának szükségességét – tekintettel a kormányok döntő szerepére a Covid19-válság utáni fenntartható gazdasági helyreállítás előmozdításában –, ami az adók méltányos elosztásához vezet a multinacionális vállalatok valamennyi típusa esetében, ugyanakkor csökkenti az adózók, különösen a kkv-k megfelelési költségeit, valamint megszünteti az üzleti környezet torzulásainak forrásait az egységes piacon, a kereskedelemben és a beruházásokban;
32. támogatja a Bizottság 2023-ra várható, „Vállalkozás Európában: Társaságiadó-keret” (BEFIT) című javaslata mögött meghúzódó indokokat egy méltányos, átfogó és hatékony, felosztási képlet szerinti elosztáson és a vállalkozásokra vonatkozó közös társaságiadó-alapon alapuló új és egységes uniós adózási szabálykönyv kidolgozása céljából, amely az OECD 1. és 2. pilléréről folytatott tárgyalások során elért konszenzust tükröző egyértelmű és kiszámítható helyzetet teremt a vállalatok számára; emlékeztet arra, hogy az Uniónak a közös szabálykönyv meghatározására irányuló korábbi kísérletei három tényezőt vettek figyelembe: a munkaerőt, az eszközöket és az értékesítést; véleménye szerint egyetlen tényező középpontba állítása kiegyensúlyozatlan hatást gyakorolna a tagállamok adóbevételeire; felhívja a Bizottságot, hogy vegyen fontolóra olyan intézkedéseket, amelyek megkönnyítenék a jövőbeli BEFIT-javaslat végrehajtását, különösen a kkv-k számára;
33. úgy véli azonban, hogy a BEFIT-kezdeményezést támogatnia kell a politikai folyamatnak a változást szolgáló politikai támogatás felépítése terén, és hogy a

kezdeményezést a jövőbeli javaslatok kialakítása érdekében alapos hatásvizsgálatnak kell kísérnie, amelynek hozzá kell járulnia a tagállamok közötti konszenzus eléréséhez; várakozással tekint a BEFIT-kezdeményezés részletei elé, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy a BEFIT-javaslat Bizottság általi 2023. évi elindítását megelőzően kezdeményezzen széles körű, inkluzív konzultációs folyamatot az érdekelt felekkel, a tagállamokkal, ezen belül azok nemzeti parlamentjeivel és az Európai Parlamenttel, és kezdjen párbeszédet a szakértőkkel és a polgárokkal az irányadó elvekről; hangsúlyozza, hogy az egységes adóügyi szabálykönyv végrehajtásának jelentős érdemei lennének az adótervezési rendszerek igénybevételével történő nyereségátcsoportosítás lehetőségeinek visszaszorításában, és egyúttal csökkentené a megfelelési költségeket, különösen a határokon átnyúló gazdasági műveletek esetében;

34. tudomásul veszi, hogy a társasági adóra vonatkozó új menetrend egy olyan mechanizmust is tartalmaz, amely egy ösztönzőrendszer révén orvosolja a hitelfinanszírozás előnyben részesítését, segítve a jövőben kedvezőtlen gazdasági körülmények közé kerülő vállalatok rezilienciájának támogatását, és megszüntetve azokat az ösztönzőket, amelyek kedveznek a túlzottan a hitelfelvételre támaszkodó vállalatfinanszírozási modellnek; tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy javaslatot dolgoz ki a hitelfinanszírozás adóelőnyét csökkentő támogatásról, és kéri a Bizottságot, hogy végezzen alapos hatásvizsgálatot, és építsen be szigorú adókikerülés elleni rendelkezéseket annak elkerülése érdekében, hogy a saját tőkére vonatkozó támogatást az adóalap-erózió új eszközeként használják;
35. az adózás átláthatósága céljából támogatja az Unió legnagyobb vállalatai által az Unión belül termelt nyereségük után fizetett társasági adó tényleges mértékére vonatkozó, rendszeresen aktualizált adatok gyűjtését; ezt a feltérképezést az adózási keretrendszer és a hatályos szabályok hatékonyságának értékelésére kell felhasználni;
36. kéri, hogy a Bizottság 2022/2023 folyamán terjesszen a Parlament elé egy vagy több, a mellékletben található ajánlásoknak megfelelő jogalkotási javaslatot;
37. úgy véli, hogy a kért javaslat pénzügyi vonatkozásait a megfelelő költségvetési forrásokból kell fedezni;
 - o
 - o o
38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a mellékelt ajánlásokat a Bizottságnak és a Tanácsnak.

A KÉRT JAVASLATOK TARTALMÁRA VONATKOZÓ RÉSZLETES AJÁNLÁSOK

A. Egyszerűsítés, a megfelelés költségeinek csökkentése az adózók számára

A1. ajánlás – Egységes uniós héaregisztrációs eljárás és egységes uniós héaazonosító szám

Az Európai Parlament felhívja a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket egy egységes uniós héaregisztrációs eljárás és az egységes uniós héaazonosító szám 2023-ig történő elfogadása felé.

Az említett eljárásnak:

- csökkentenie kell a megfelelés költségeit, különösen az egységes piacon működő kkv-k számára, Unió-szerte azonos eljárást kell javasolnia a héaalanyként való nyilvántartásba vételre vonatkozóan (tisztelőben tartva a regisztráció eltérő feltételeit a tagállamokban).
- biztosítani kell, hogy a regisztráció könnyen hozzáférhető legyen, és harmonizált online platformo(ka)t használjon, amely(ek) Unió-szerte azonos módon, megállapodás szerinti minimális számú nyelven működnek a használat Unió-szerte való megkönnyítése érdekében.

A2. ajánlás – Egyszerűbb adózás az európai részvénytársaságok (SE-k)/kkv-k számára

Az Európai Parlament felhívja a Bizottságot, hogy 2023-ig vezessen be olyan intézkedéseket, amelyek tovább csökkentik az adózás költségeit és összetettségét a kkv-k és az európai részvénytársaságok számára.

- E jelentés több olyan, a Bizottság által előterjesztendő kezdeményezést említ, amelyeket mielőbb konkrét javaslatoknak kell követniük, hogy támogassák a kkv-kat a Covid19 utáni gazdaságban.
- Az SE-k és az induló innovatív vállalkozások további támogatása érdekében az Európai Parlament arra kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy egyedi páneurópai társaságiadó-rendszer bevezetésének lehetőségét az SE-k és az induló innovatív vállalkozások számára az adószabályok betartásával kapcsolatos költségeik minimalizálása érdekében, különösen azokban az esetekben, amikor egynél több tagállamban működnek. A rendszer (pl. a forgalom függvényében) választható lenne az SE-k számára, és az európai részvénytársaságot venné alapul. A rendszerből származó adóbevételeket egy megállapodás szerinti (pl. a foglalkoztatottak adóügyi illetékességének arányán alapuló) képlet alkalmazásával osztanák el a tagállamok között.

B. Nagyobb kiszámíthatóság az adózók és/vagy a tagállamok adóhatóságai számára

B1. ajánlás – Vitarendezési mechanizmus olyan esetekben, amikor két vagy több tagállam is igényt tart az adóügyi illetőségre:

Az Európai Parlament felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló hatályos (EU) 2017/1852 tanácsi irányelv tapasztalatait, és tárja fel a fennmaradó hiányosságokat, továbbá javasoljon hatékony módszer(eke)t a természetes személyek és a társaságok adóügyi illetőségével kapcsolatban fennálló és a kettős adóztatás és/vagy az adóztatás kettős elmaradása kockázatát hordozó konfliktusok és bizonytalanságok kezelése érdekében. felkéri a Bizottságot, hogy 2023-ig tegyen javaslatot az adóügyi illetőség fogalom meghatározására.

Az Európai Parlament emlékeztet továbbá arra, hogy a viták kimenetelét az (EU) 2017/1852 irányelv 18. cikkében meghatározott eljárás alapján összefoglaló formájában nyilvánosságra kell hozni, és annak tartalmaznia kell a tényleges adókulcsokat. Az előirányzott rendszernek a döntés meghozatalára irányuló vita által az adózóknak okozott problémákat tükröző határidőket kell biztosítania, amelyek jogilag kötelező erejűek és végrehajthatók lesznek. Tekintettel a Covid19 utáni gazdaságban bekövetkezett változásokra, – beleértve a távmunkára való áttérést – a Bizottságnak a lehető leghamarabb fel kell mérnie, hogy a jelenlegi jogszabályok elegendőek-e ahhoz, hogy az adófizetők kettős adóztatásának kockázata mérséklődjön, és adott esetben felül kell vizsgálnia az irányelvet vagy alternatívaként új intézkedéseket kell javasolnia. Megjegyzendő továbbá, hogy az említett irányelv nem eléggé ismert, és a Bizottságnak többet kellene tennie annak érdekében, hogy a polgárok tisztában legyenek azzal, hogy ez a mechanizmus rendelkezésre áll.

B2. ajánlás – Az automatikus információcsere kiterjesztése

Az Európai Parlament felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel a tagállamok közötti automatikus információcsere jövedelmek és eszközök további kategóriáira – például a kriptoeszközökre – való kiterjesztésének (DAC8) szükségességét és ennek legmegfelelőbb módját. Mivel a tagállamok jogilag csak azokról a kategóriákról kötelesek adatokat küldeni, amelyekről már rendelkezésre állnak információk, ennek következtében a jövedelmek és eszközök egyes kategóriái tekintetében – úgy tűnik – még mindig általános az információhiány.

B3. ajánlás – Pozitív adóösztönzőkre vonatkozó iránymutatások

Az Európai Parlament felhívja a Bizottságot, hogy adjon ki iránymutatásokat az egységes piacot nem torzító adókedvezményeikről. Ezt az indokolja, hogy az adózók és a tagállamok adóbiztonsága erősödhetne, ha az utóbbiak közös értelmezést alakítanak ki arról, hogy mely adókedvezmények fokozzák az Unió gazdasági teljesítményét az egységes piac működésének károsítása nélkül;

C. Az adórés és a megfelelési költségek csökkentése

C1. ajánlás – E-számlázás

Az Európai Parlament felhívja az Európai Bizottságot, hogy:

- a széttörédezett, tagállamonként eltérő rendszer létrehozásával járó költségek csökkentése érdekében haladéktalanul, de legkésőbb 2022-ig hozzon létre egy, az egész Unióra kiterjedő harmonizált közös szabványt az e-számlázásra vonatkozóan.
- határozza meg az e-számlázás szerepét a valós idejű jelentéstétel során.
- vizsgálja meg a kötelező e-számlázás 2023-ig történő fokozatos bevezetésének lehetőségét az egész Unióban, a megfelelési költségek jelentős csökkentésére

összpontosítva, különösen a kkv-k esetében. A számlák kiállítása kizárólag államilag működtetett/tanúsított „rendszer(ek)en” keresztül történhet, az adatvédelem teljes körű biztosítása mellett.

- 2023-ig vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a rendszer részleges (vagy teljes körű) adóügyi megfelelési adatokat/dokumentumokat szolgáltatson a jogosult adózók számára, beleértve a bevallások (vagy azok egy része) megfeleléséért viselt felelősséget is, különösen a kkv-k megfelelési költségeinek és kockázatainak csökkentése szempontjából.

C2. ajánlás – Alternatíva a héabevétel-kiesés csökkentése céljából

Az Európai Parlament felszólítja a Bizottságot, hogy a héabevétel-kiesés Unió-szerte történő jelentős csökkentése érdekében – különösen a Covid19 utáni gazdaságban – tegyen javaslatot olyan intézkedésekre, amelyek jelentősen csökkentenék az azonosított héabevétel-kiesést, különösen a határokon átnyúló uniós kereskedelemre vonatkozó mentességgel kapcsolatos kiesést. Ez a kérés az alábbi kezdeményezések közül egy vagy több 2022–2023-ig történő megvalósítása révén teljesíthető:

- a végleges héarendszerre irányuló kezdeményezés újraindítása, miután ez a hatalmas évenkénti veszteséget okozó héacsalás elleni küzdelem legtermészetesebb és leghatékonyabb módja.
- a héakötelezettségeknek való megfelelés egyszerűsítése, valamint az adócsalás nyomon követésére és kezelésére szolgáló adatok fogadása¹ a határokon átnyúló kereskedelemmel kapcsolatos héaadminisztrációs terhek csökkentése érdekében, felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot a meglévő egyablakos ügyintézési platformnak a B2C-ről a B2B ágazatra való fokozatos, de mielőbbi kiterjesztésére, különösen azon B2C-termékértékesítések tekintetében, amelyek esetében a héafizetésre kötelezett személy székhelye nem abban a tagállamban található, ahol a héát meg kell fizetni, egyes olyan B2B-szolgáltatásnyújtásokkal összefüggésben, amelyek esetében a nyújtott szolgáltatások túlnyomórészt B2C-szolgáltatások, valamint a 2006/112/EK irányelv 196. cikkével kapcsolatban.
- online jelentéstételre vonatkozó szabvány kialakítása és javaslatként való előterjesztése (első fokon) a határokon átnyúló uniós kereskedelemre vonatkozó adatok tekintetében, lehetőség szerint az e-számlázásból (vagy alternatív forrásból, de az egyszeri adatszolgáltatás elvét fenntartva) származó adatok felhasználásával, beleértve a csalás felderítésére szolgáló hatékony és rendkívül biztonságos központosított/decentralizált adatfeldolgozást is. Az adatok az e területen meglévő jelentéstételi előírások helyébe lépnek, és csökkentik a megfelelés általános költségeit, különösen a kkv-k számára. Az összegyűjtött adatok felhasználása során megfelelően tiszteletben kell tartani a titoktartást, és figyelembe kell venni az összes vonatkozó adatvédelmi jogszabályt. Fontolóra lehet venni a blokklánc-technológia (vagy valamilyen alternatíva) alkalmazását, és a közös uniós szabványokon alapuló rendszereket magánszolgáltatók működtethetnék.

¹ Az EPRS európai hozzáadott értékre vonatkozó értékelése szerint a kibővített együttműködés forgatókönyve – az információcsere + az egyablakos ügyintézés – mintegy 39 milliárd EUR európai hozzáadott értéket eredményez.

C3. ajánlás – Egységes harmonizált adóbevallás és egyablakos ügyintézés

Az Európai Parlament felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő jogalkotási javaslatot az alábbiakra:

A BEFIT keretet támogató egységes és harmonizált társaságiadó-bevallás az Unióban. Az adóbevallás tartalmára és formátumára vonatkozó egységesített megközelítés alkalmazásával egyszerűsíthető lenne a bevallás elkészítése. Egy ilyen megoldás hozzájárulhatna a társaságiadó-bevallás egyszerűsítéséhez, és mérsékelné az adókötelezettségek teljesítésével kapcsolatos munka kiszervezésének szükségességét, különösen a határokon átnyúló tevékenységet végző kkv-k esetében.

C4. ajánlás – Adóügyi Megfigyelőközpont az európai adózás tendenciáinak nyomon követésére és számszerűsítésére

2019-ben az Európai Parlament előkészítő intézkedésként kezdeményezte egy Európai Adóügyi Megfigyelőközpont létrehozását. Az Európai Parlament felhívja a Bizottságot, hogy készítsen független értékelést az elvégzett munkáról, és tegyen javaslatot a kezdeményezés továbbvitelének módjaira.

D. Új, összehangolt európai társaságiadó-rendszer

D1. ajánlás – A hitelfinanszírozás adóelőnyének kezelése

A Bizottság kezdeményezést jelentett be azzal a céllal, hogy visszaszorítsa a hitelfinanszírozás előnyben részesítését a vállalati beruházási döntésekben, ami az adósságfinanszírozás kamatainak levonhatósága miatt alakul ki.

Az Európai Parlament felhívja az Európai Bizottságot, hogy:

- végezzen alapos hatásvizsgálatot, és a hitelfinanszírozás adóelőnyét csökkentő támogatásról szóló jövőbeli javaslatba építsen be erőteljes adókikerülés elleni rendelkezéseket; vegye figyelembe, hogy ez az adóelőny egyrészt a tőkefinanszírozáshoz kapcsolódó költségek adóból való újabb levonásának lehetővé tételével, másrészt a kamatok adóból való levonása lehetőségének csökkentésével orvosolható, és emlékeztet arra, hogy a hitelfinanszírozás adóelőnyének csökkentésére alkalmas másik megoldás a nettó hitelfelvételi költségek levonhatóságának az adófizető kamatfizetés, adófizetés, értékcsökkenés és amortizáció előtti eredményének (EBITDA) legfeljebb 20%-ában való korlátozása.*

D2. ajánlás – Egységes adóügyi szabálykönyv az Unió számára

A jövőbeli BEFIT keretében az Európai Parlament felhívja a Bizottságot, hogy:

- elemezze, hogy a vállalatok valós gazdasági tevékenységének különböző elemei (értékesítés, munkaerő, eszközök) kerüljenek figyelembe vételre.*
- indítson széles körű konzultációt a tagállamok, a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament bevonásával.*

E. Az adóhatóságok hatékonysága, az adóügyi információk cseréje és az adatok minősége

E1. ajánlás – Eurofisc 2.0

Az Európai Parlament felhívja az Európai Bizottságot, hogy:

- erősítse meg a csalás elleni szakértők uniós hálózatát, az Eurofisc-et, és biztosítson elegendő erőforrást számára a közös kockázatelemzések eredményes elvégzéséhez, a vizsgálatok koordinálásához, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatallal (OLAF), az Europollal és az Európai Ügyészséggel – különösen a héacsalások kivizsgálása céljából – folytatott együttműködéshez.
- terjessze elő az Eurofisc 2.0-ról szóló javaslatot; megismétli az adóügyi információk cseréjére vonatkozó uniós követelmények végrehajtásáról: az eredményekről, a tanulságokról és a leküzdendő akadályokról szóló, 2021. szeptember 16-i állásfoglalásában foglalt ajánlásokat; megállapítja, hogy az Eurofisc 2.0 nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy az adóhatóságok hatékonyan használják fel a kicserélt adóügyi információkat, és javítsák a kicserélt információk minőségét.